

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Внутріклітинні потенціали нейронів циліарного ганглію кішки

Л. В. Мельниченко і В. І. Сок

Лабораторія електрофізіології вегетативної нервової системи
Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР, Київ

З гангліїв парасимпатичної нервової системи методом внутріклітинного відведення було досліджено лише циліарний ганглій птаха [4] та внутрісерцеві ганглії жаби [1, 2]. Парасимпатичні ганглії савіців методом внутріклітинного відведення досі не вивчали. Результати такого дослідження, проведеного на циліарному ганглії кішки, викладено в даній статті.

Методика дослідження

Об'єктом дослідень був циліарний ганглій кішки. Досліди провадилися на кішках, наркотизованих нембуталом (50 мг/кг підшкірно). Доступ до ганглію здійснювали через ротову порожину. Ганглій та його корінці були відрепаровані від оточуючих тканин і залити теплим розчином Рінгера—Локка. Кровопостачання ганглію забезпечувалось.

Для контролю за станом препарату спостерігали за синаптичною передачею збудження через ганглій. Для цього подразнювали нерв, що містить прегангліонарні волокна (окоруковий нерв) і відводили потенціали дії від нервів, що містять постгангаліонарні волокна (латеральний і медіальний короткі циліарні нерви). Подразнення і відведення від корінців ганглію відбувалось за допомогою скляних піpetок, в які було втягнуто ці корінці. Один з електродів знаходився в піпетці, а другий — у розчині, що оточував ганглій. Подразнення здійснювали прямокутними стимулами тривалістю 0,5 мсек від електронного стимулятора.

Для посилення потенціалів дії корінців ганглію використовували підсилювач змінного струму з постійною часовою постійною 0,6 сек.

Відведення від поодиноких нейронів ганглію здійснювалось скляними мікропіpetками, заповненими 2,5-молярним розчином KCl з опором 20—40 мом. Мікропіpetку з'єднували з підсилювачем постійного струму з компенсацією вхідною емкістю. Реєстрація відбувалася з допомогою електронно-променевого осцилографа з фотопристроям.

Результати дослідження

Встановлено, що величина мембраниого потенціалу спокою у різних нейронів ганглію коливається від 32 до 70 мв. При ортодромному допороговому подразненні від нейрона ганглію відвідується ЗПСП (збуджуючий постсинаптичний потенціал). З посиленням сили подразнення амплітуда ЗПСП збільшується. Це свідчить про те, що на одному і тому ж нейроні ганглію конвергують кілька прегангліонарних волокон. У деяких нейронах спостерігає ЗПСП без потенціалу дії не вдалося: очевидно, ці нейрони інервуються лише одним прегангліонарним волокном або групою волокон з одинаковим порогом.

Коли амплітуда ЗПСП дослігає критичного (порогового) рівня — 10—18 мв, виникає потенціал дії. На висхідній частоті потенціалу дії, що виникає у відповідь вигин — місце переходу потенціалу дії, що виникла можна розрізняти два вигини, що на рівні 30 мв. Перший вигин відповідає першій фазі, а другий — другій фазі.

Амплітуда потенціалу дії відповідає 100 мв. Латентний період синаптического збудження відстані від потенціалу дії до відстані латентного періоду відповідає 5 місцам, тобто відстані від потенціалу дії разом з тривалістю 2,2—5,0 мсек.

Пік супроводжується збудженням, яке становить від 18 до 30 місць, переполяризації 150—200 місць (гальмівний постсинаптичний період).

1. Топчієва Е. П.—Фізіологія нервової системи. Кн. 2. Топчієва Е. П.—Фізіологія нервової системи. Кн. 3. Экклс Дж.—Фізіологія нервової системи. Кн. 4. Martin A. R., Pilar C.

До місць

на 3

Кафедра фізіології

Відомо, що такі багатокомпонентні ацетилхолін здатні зумовлювати засобів [10, 18, 19]. Човини з антигістамінними властивостями мають збуджуючі властивості, зумовлюючи анестезію, зумовлюючи механізм зв'язку анестезії та біохімічні структури.

Ця обставина призвела до вживання антигістамінів, що вплинуло на ряду речовин: моліттину.

Антигістамінні, антидепресивні, антидепресивні досліджували, вивчаючи їх засобів (креатинін-сульфат), збуджувати H_3 -рецептори [11, 13]. Кількісна відповідь морської свинки на антигістамінні логарифмично зростає з підвищеною концентрацією антигістамінів.